

[PRZYGARNIAĆ *vb impf*

inf przyg(a)rniać.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. przygarnąć.

Pozyskiwać stronników:

Zwrot: »ku sobie [kogo czym] przygarniać«: gdzieby się były teraz ty roki sądziły, iście by sobie ci tam panowie ludzie tymi sądy chcieli łapać i ku sobie je przygarniać. ListyPol III 1550/55.

Formacje współrdzenne cf GARNAĆ.

LWil